

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011142
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824011142.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom C. D. C., E. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava v inej veci, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/90/2024 zo dňa 24.03.2025 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/90/2024 zo dňa 24.03.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pretože

dňa 03.08.2024 v čase okolo 14:45 hod. pristúpil k vchodovým dverám bytu č. X na prvom poschodí bytového domu na E. F. G. XXXX/X H. C. D. C. a slovami „...ty piča, ja ťa odrežem, ja ťa zabijem...“ sa vyhrážal poškodenej svojej susede I. J., narodenej v roku 1951, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom k zraneniu osôb nedošlo.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, aplikáciou § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 43 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 74 odsek 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Tento citovaný rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním čo do výrokov o treste a o ochrannom liečení.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nedostatočne zohľadnil zásady ukladania trestov uvedené v ustanovení § 34 Tr. zák. Poukázal na to, že súd prvého stupňa najprv vo veci rozhodol trestným rozkazom, v ktorom mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v miernejšej výmere, a to 8 mesiacov,

čo ale v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku nijako bližšie neodôvodnil, i keď sa dôkazná situácia po vykonanom dokazovaní

na hlavnom pojednávaní nezmenila v jeho neprospech. Naopak – súdu prvého stupňa predložil viaceré lekárske správy ohľadom svojho nepriaznivého zdravotného stavu, ktoré preukazujú, že trpí na vážnu chorobu a jeho liečba v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody je veľmi sťažená. Poukázal tiež na závažnosť skutku, keď išlo len o vyhrážanie sa spoza uzamknutých dverí v opitosti. Uložený trest preto považuje za neprimerane prísny, a to aj preto, že mu bol uložený ďalší trest podľa § 43 Tr. zák., keď aktuálne vykonáva ešte iný trest odňatia slobody. Uviedol aj to, že je invalidným dôchodcom a problémy mu spôsobuje alkohol, ktorému sa však na slobode bude vyhýbať a bude sa adekvátne ambulantne liečiť. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výroky o treste a o ochrannom liečení a následne aby mu sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil aj s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. ďalší trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a 26 dní nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia spolu s peňažným trestom vo výmere 300,- Eur podľa § 56 ods. 2 Tr. zák., ako aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 74 ods. 1 Tr. zák. Alternatívne navrhol, aby mu bol popri peňažnom treste uložený ďalší trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu

na skúšobnú dobu 24 mesiacov a s ustanovením probačného dohľadu nad jeho správaním v tejto skúšobnej dobe, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a taktiež povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená I. J.. Uviedla, že s odvolacími námietkami obžalovaného jednoznačne nesúhlasí. Poukázala na jeho trestnú minulosť a jeho negatívne správanie z minulosti s tým, že má vážny dôvod obávať sa o svoje zdravie a život, ako aj o bezpečie svojich príbuzných. Nikdy v minulosti nemali s rodinou obžalovaného žiadne spory, ktoré by mohli byť príčinou jeho správania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol: „Navrhujem odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.“.
- Obhajca obžalovaného uviedol: „V celom rozsahu poukazujem na písomné dôvody odvolania, ako aj na konečný návrh v nich uvedený.“.
- Obžalovaný uviedol: „Súhlasím s konečným návrhom môjho obhajcu. Nemám iný konečný návrh. Chcem dodať, že som si našiel iné ubytovanie na inej adrese a chcem obmedziť aj požívanie alkoholu.“.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste a o ochrannom liečení), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola v podstate len neprimeraná prísnosť súdom prvého stupňa uloženého trestu, keď vo vzťahu k výroku o ochrannom liečení obžalovaný neprezentoval žiadne konkrétne odvolacie námietky.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v časti napadnutých výrokov o treste, ako aj o ochrannom liečení odôvodnil nasledovne (citácie):

Súd postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona zistil u obžalovaného 2 poľahčujúce okolnosti, a to poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal a skutok pred súdom aj hodnoverne oľutoval) a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (obžalovaný vyhlásením o vine zo žalovaného skutku, napomohol orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti). Súd zistil u obžalovaného 1 priťažujúcu okolnosť, a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný, tieto odsúdenia nie sú zahladené, na odsúdenia možno prihliadať). Vzhľadom k tomu, že aktuálne účinný, v danom prípade aplikovaný Trestný zákon neurčuje úpravu hornej či dolnej hranice trestnej sadzby podľa pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd trestnú sadzbu (vo výmere 6 mesiacov až 3 roky) neupravoval, avšak pri ukladaní trestu na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti prihliadal.

Následne súd pri určovaní konkrétneho druhu a konkrétnej výmery trestu zohľadnil okolnosti a spôsob spáchania skutku (obžalovaný pod vplyvom alkoholických nápojov sa vyhrážal svojej susede, osobe vyššieho veku). Ďalej súd zohľadnil charakter trestnej činnosti (závažná trestná činnosť v podobe vyhrážania sa smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom), závažnosť trestnej činnosti a spôsobený následok (správanie obžalovaného vyvolalo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie), ako aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2:1). Obžalovaný pred súdom priznal spáchanie skutku a tento pred súdom oľutoval, s orgánmi činnými v trestnom konaní obžalovaný už od začiatku vedeného trestného konania v celom rozsahu spolupracoval. Ďalej súd zohľadnil formu zavinenia obžalovaného (úmyselné konanie obžalovaného) a okolnosti týkajúce sa osoby páchatela, jeho pomery vrátane možností jeho nápravy:

- obžalovaný je osobou so sklonmi k páchaniu protiprávnej činnosti rôznorodého charakteru, pričom jeho trestná činnosť rovnako ako v súčasnosti, aj v minulosti súvisela s požívaním alkoholických nápojov,
- obžalovaný napriek tomu, že trpí závažným ochorením - karcinómom močového mechúra, a to od roku 2023 (ktorú skutočnosť aj pred súdom uvádzal ako dôvod pre uloženie nižšieho trestu) a napriek tomu, že podstupuje liečbu, pričom podľa odporučenia lekára by obžalovaný nemal alkoholické nápoje užívať, alkoholické nápoje i naďalej užíva,
- obžalovaný je recidivistom v oblasti páchania danej trestnej činnosti, za trestný čin nebezpečného vyhrážania bol doposiaľ už 3-krát súdne trestaný,
- obžalovaný bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, aktuálne sa opäť nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, taktiež za trestný čin nebezpečného vyhrážania, pričom aj predchádzajúci výkon nepodmienečného trestu bol taktiež za trestný čin nebezpečného vyhrážania, ten ukončil iba dňa 24.06.2024, pričom neprešli ani dva mesiace a obžalovaný sa dopustil opätovne danej prejednávanej trestnej činnosti rovnakého charakteru a opäť v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov,
- obžalovaný je závislý na požívaní alkoholických nápojov, je mu odporučené uloženie protialkoholického ochranného liečenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd ako trest primeraný a všetky kritéria dané Trestným zákonom zohľadňujúci, považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, nakoľko v danom prípade je skutočne naďalej nevyhnutné a na ochranu spoločnosti ako aj samotného obžalovaného (ktorý práve počas výkonu trestu odňatia slobody nebude mať prístup k alkoholickým nápojom a tieto nebude ďalej požívať, naďalej však bude absolvovať riadnu liečbu diagnostikovaného ochorenia, ktorá liečba mu je podľa potreby poskytovaná aj počas výkonu trestu odňatia slobody) žiaduce, aby na obžalovaného počas výkonu trestu intenzívne pôsobili odborne spôsobilé osoby za účelom jeho riadnej a účinnej resocializácie a rozvinutie, či upevnenie morálnych zásad, životných priorít a postojov do takej miery, aby sa obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody ďalšej trestnej činnosti už nedopúšťal, riadne absolvoval ochranné protialkoholické liečenie a alkoholické nápoje už neužíval.

Obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že súd odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal predtým, ako obžalovaný vykonal trest uložený mu skorším rozsudkom (obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/3/2023), súd obžalovanému uložil v zmysle § 43 Trestného zákona trest odňatia slobody ako trest ďalší.

Zároveň súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie, ktoré vzhľadom k záverom znaleckého dokazovania (znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie), ako aj vzhľadom k tomu, že ochranné liečenie sa ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody uložil v zmysle § 74 odsek 1 Trestného zákona v ústavnej forme.

Pre úplnosť súd uvádza, že sa nestotožnil s návrhom obhajoby na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody (v kombinácii s trestom peňažným), keď podľa názoru súdu v danom prípade s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného či jeho konštatovanú závislosť na užívaní alkoholických nápojov, nie sú absolútne splnené zákonné podmienky na jeho uloženie, ktoré sú jasne uvedené v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pričom zároveň z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil počas plynúcej skúšobnej doby, čo vylučuje možnosť uloženia trestu podmieneného. Zároveň súd nezistil žiadne dôvody na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, pričom podľa názoru súdu za daných skutkových okolností (keď obžalovaný napriek prebiehajúcej liečbe na slobode požíva alkoholické nápoje) nemožno ani zdravotný stav obžalovaného či prebiehajúcu liečbu považovať za okolnosť pre mimoriadne zníženie trestu.

S vyššie citovaným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti napadnutých výrokov o treste a o ochrannom liečení sa odvolací súd v zásade stotožnil a v zmysle jednoty rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa dodáva nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Odvolací súd v prvom rade pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej súdom prijaté vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu povinnosť súdu obžalovanému uložiť taký druh trestu (a v takej výmere), ktorý by inak nezodpovedal zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a rovnako i v súlade s ustálenou súdnu praxou, pričom ho nemožno považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., a to ani vo vzťahu k jeho výmere, najmä z pohľadu negatívneho hodnotenia osoby obžalovaného a predchádzajúceho spôsobu jeho života. Ani odvolací súd nezistil u obžalovaného dôvody pre použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu len takto uložený trest môže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Len takto uložený trest zároveň dostatočne vyjadrí aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Obžalovaný má v registri trestov už 5 záznamov pre spáchanie trestnej činnosti, ktorá súvisela najmä s alkoholom (s jeho požívaním), na ktorom je obžalovaný podľa znaleckých záverov aj závislý. Obžalovaný bol najskôr dvakrát súdne trestaný pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. a následne trikrát pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., vo vzťahu ku ktorému je špeciálnym recidivistom. Doposiaľ mu boli uložené už 4 nepodmienečné tresty odňatia slobody, z toho v prípade dvoch z nich išlo o premenu trestu z podmieneného trestu odňatia slobody (raz uloženého inak aj s ustanovením probačného dohľadu nad jeho správaním

v skúšobnej dobe a s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholu a návykových látok, ktorý probačný dohľad a obmedzenie rovnako nespĺnili u neho účel trestu). Pritom posledný nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovaný vykonal „len“ dňa 24.06.2024 (!). Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu svedčia pre odôvodnený záver, že možnosti nápravy obžalovaného sú podstatne sťažené.

Preto ak ani najprísnejší druh trestu u nás opakovane uložený obžalovanému pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti (a jeho následný opakovaný výkon) nespĺnil svoj účel najmä v tom smere, že ho nevedol k vedeniu už len riadneho života na slobode bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u obžalovaného do úvahy iný druh trestu, resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Zároveň je potrebné dodať, že alternatívne tresty (teda tresty nespojené s okamžitým odňatím osobnej slobody páchatel'a) by sa mali spravidla ukladať najmä prvopáchatel'om trestnej činnosti a nie páchatel'om, ktorí už boli opakovane vo výkone trestu odňatia slobody a opätovne sa dopustili totožnej trestnej činnosti, čo je aj prípad obžalovaného.

Rovnako správne súd prvého stupňa uložil obžalovanému tento trest ako trest ďalší podľa § 43 Tr. zák., keďže na to boli splnené zákonné podmienky predpokladané v tomto zákonom ustanovení (Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu). Obžalovaný totiž od 29.11.2024 vykonáva iný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu v inej jeho trestnej veci, ktorý má predpokladane vykonať dňa 29.05.2025.

Napokon bol obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až 3 roky), a to aj napriek vyššie uvedenému negatívne hodnoteniu jeho osoby a predchádzajúceho spôsobu jeho života. Preto odvolací súd dospel aj k záveru, že súdom prvého stupňa uložený trest je naopak skôr neprímerane mierny. Keďže však prokurátor nepodal odvolanie voči tomuto výroku napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného, nemohol odvolací súd už pristúpiť k jeho sprísneniu.

V tejto súvislosti odvolací súd aj dodáva, že obžalovanému nemala byť po správnosti priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (ktoré pochybenie súdu prvého stupňa rovnako nebolo možné pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného už napraviť), keď je možné minimálne pochybovať o skutočnom úprimnom oľutovaní (spáchania) trestného činu obžalovaným, vzhľadom k negatívne hodnoteniu jeho osoby a predchádzajúceho spôsobu jeho života, keď v prípade posledných dvoch odsúdení obžalovaného pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. mu bola táto poľahčujúca okolnosť priznaná a napriek tomu obžalovaný tento trestný čin spáchal opäť. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá nielen priznanie sa k spáchaniu trestného činu, ale súčasne aj úprimné oľutovanie (spáchania) trestného činu. Totiž či išlo skutočne

o úprimné oľutovanie, nie je možné vyhodnocovať izolovane (nemá mať svoj jediný podklad vo vyjadrení/vyjadreniach obžalovaného), ale súd prvého stupňa je povinný ho vyhodnotiť podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

K odvolacej námietke obžalovaného, že mu súd prvého stupňa uložil v napadnutom rozsudku prísnejší trest, ako tomu bolo v skoršom trestnom rozkaze, odvolací súd poukazuje na (procesnú) zásadu, že pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní súd nie je viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3 Tr. por.).

K ďalšej odvolacej námietke obžalovaného ohľadom jeho nepriaznivého zdravotného stavu odvolací súd uvádza, že i podľa vyjadrení obžalovaného tento počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody (t.j. v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody) pokračuje v liečbe svojho ochorenia, a teda je schopný vykonávať aj trest odňatia slobody.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu opakovane vo výkone trestu odňatia pre úmyselnú trestnú činnosť.

Vzhľadom k zneniu ustanovenia § 74 ods. 1 Tr. zák. bol napokon správny aj výrok napadnutého rozsudku o ochrannom liečení. Platí totiž, že ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne neodkladá (čo je aj prejednávany prípad), uloží ho ústavnou formou. Slovné spojenie „uloží ho“ je potrebné vykladať ako príkaz uložiť ochranné liečenie len v ústavnej forme.

Z vyššie uvedených dôvodov tak odvolací súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na úplný záver odvolací súd ešte dodáva, že obžalovaný si bude musieť „dovykonať“ iba časť z uloženého ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože súd prvého stupňa bude musieť obžalovanému do tohto trestu započítať väzbu vykonávanú v tejto prejednávanej veci v období od 03.08.2024 do 29.11.2024.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.